

IVAN GROSZ

In Memoriam

1927-2019

poems

and

memories

Motto:

Viața e o realitate ce trebuie trăită... Profundul adevăr...

Iar frumusețile ei mai mult sau mai puțin evidente

se cer descoperite... (Ivan Grosz, răspuns la eseul meu, „Mica sirenă”)

Recitesc rândurile pe care mi le-a scris:

Dragă Julia,

Muțumesc mult petru cuvintele de mare inspirație. Trăsura mea cu cai a luat-o într-o direcție neașteptată ...și când am coborât m-am găsit dintr-odată în mijlocul Galaxiei.

Mari sunt minunile tale, Doamne... Caii, săracii, au obosit. Și nu prea mai știu cum vom putea face calea întoarsă...

Cu drag, Ivan

23 iunie 2016

Dragă Julia,

Trăiesc o viață liniștită, savurând campionatele de la Wimbledon precum și cele din Franța. Mai confortabil de-a le privi din fotoliu decât de mers la stadion... Ne-a cam șocat Brexit, iar pe urmă, moartea lui Elie Wiesel. Se duce epoca post-belică din care am făcut și eu parte.

Acuma mai urmează alegerile noastre... Istoria nu se oprește... Dar poate e cazul să ne întoarcem privirile spre Univers...

Cu drag, Ivan

7 iulie 2016

Mi-a relatat cu uimire și adâncă bucurie despre surpriza trăită la primirea invitației la Congresul „Festival of the Planets” la Londra în iulie 2013...

Izvorul prieteniei noastre a fost cuvântul scris și deși niciodată nu i-am auzit vocea, glasul său m-a ajuns întotdeauna. Mi-a încredințat volumele sale de poezii, în care durerea despărțirii create de moartea iubitei emană și marea recunoștință pentru timpul trăit împreună. O suavă scrisoare de dragoste se ascunde între paginile primului volum. *„Am răs împreună, ne-am simțit bine împreună, ne-am atras, ne-am iubit, ne-am prețuit”*, scrie el... un poet al vieții, cu ochii ridicați spre Stele...

Acum, reîntors în Univers în data de 13 iunie 2019, își poate verifica formula creată „în joacă”, cum spunea el, inginerul nuclear, invitat la congresul astronomilor... iar eu am un prieten mai mult între aștrii cerului...

Julia